

Nepůjde asi o úplně běžnou situaci, přesto se však vyskytnout může a tak se podívejme, jak ji posuzovat z hlediska rybářských předpisů. Přejde-li rybář lovit na revíry ČRS, je jeho povinností před zahájením lovu vyznačit v povolence datum lovu a číslo revíru (viz. "Bližší podmínky výkonu rybářského práva na revírech ČRS" schválené Radou ČRS).

Na **mimopstruhovém revíru** pak zapisuje **bezprostředně po ulovení a ponechání si** kapra, štiky, candáta, bolena, sumce, lipana, lososovité ryby, síha marény a síha peledě. Ostatní ulovené a ponechané ryby zapisuje po skončení nebo při přerušení lovu před odchodem od vody.

Na **pstruhovém revíru** rybář zapisuje **bezprostředně po ulovení a ponechání si** kapra, lipana, ryby lososovité, síha marény a síha peledě. Ostatní ryby, které uloví a ponechá si je, zapisuje po skončení lovu nebo při přerušení lovu, před odchodem od vody.

Rybářská stráž má právo kontrolovat lovcím rybářům úlovky (§ 16 pí. a/ bod 2 zákona o rybářství). Tomu samozřejmě odpovídá povinnost rybáře umožnit rybářské stráži takovou kontrolu kdykoliv v době lovu (tedy přesněji v době výkonu rybářského práva).

Rybářská stráž má ale také právo požadovat od osoby důvodně podezřelé ze spáchání přestupku nebo trestného činu (například a zejména pytláctví) v bezprostřední blízkosti rybářského revíru předložení dokladů opravňujících k rybolovu anebo dokladu o legálním nabytí ryby.

Když jsme si připomněli zákonná ustanovení, která se vztahují k posuzovanému případu, vyplývá nám z toho celkem zřejmá odpověď na položenou otázku.

Ulovenou a ponechanou rybu je povinen zapsat ten rybář, který ji ulovil a ponechal si ji, a to způsobem zmíněným výše. Tento úlovek musí mít kdykoliv k dispozici pro případ kontroly rybářskou stráží. Teprve ukončí-li lov, může s úlovkem, který je jeho vlastnictvím, naložit zcela dle své úvahy, tedy mimo jiné jej může i darovat. Obdarovaný rybář samozřejmě takovou rybu do přehledu úlovků ve své povolence nezapisuje. Jestliže je však podroben kontrole RS, může rozpor mezi tím, že rybu sice má, ale nemá ji zapsanou v přehledu o úlovcích (při kontrole jak při lovu, tak ovšem i v bezprostřední blízkosti revíru) vysvětlit pouze tím, že doloží, že uzavřel darovací smlouvu, na jejímž základě rybu do svého vlastnictví nabyl.

Je mi celkem jasné, že řada čtenářů, kteří dočetli odpověď až do tohoto místa, si začala tukat na čelo (to v lepším případě) a mnozí si pomyslí, co jsem to vymyslel za hloupost. Jenomže jak zabránit už celkem rozšířenému nešvaru, že úspěšnější rybář uloví za den tři a více kusů kapra, ponechá si všechny, protože ty "přebytečné" daruje okolním rybářům. Tady se jistě shodneme, že jde o zřejmé porušení předpisů. Vyhneme se zbytečným diskuzím a polemikám s kontrolními orgány, když budeme respektovat zásadu, že rybář skutečně nemůže darovat rybu před skončením lovu a že obdarovaný si musí zajistit spolehlivý důkaz, že nezapsanou rybu nechytil, nýbrž ji koupil nebo dostal darem.

Pro zajímavost, v dříve platné vyhlášce č. 103/1963 Sb. bylo dokonce v § 29 odst. 3 výslovně zakázáno ulovené ryby směřovat nebo prodávat, tedy česky řečeno kšeftovat s nimi.

Takže závěrem doporučení: chcete-li ulovenou rybu darovat, učiňte tak až po skončení lovu při odchodu obou (dárce i obdarovaného) od vody a mimo bezprostřední blízkost revíru, neboť až tam sahá "jurisdikce" rybářské stráže.

Myslíte, že to je nerealizovatelný požadavek?

Odpovídal: JUDr. Alexander Šíma